

havns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Naar det ærede Medlem udtalte sig om sine personlige Erfaringer Religionsundervisningen vedrørende, maa jeg sige, at det, han fremdrog, egentlig ikke var meget overbevisende. Det ærede Medlem fortalte, at han havde været Klasselærer og havde undervist i Religion, men at han, da han paa et offentligt Møde havde omtalt David paa en lidt usædvanlig Maade, var bleven sat fra Bestillingen som Religionslærer. Jeg har nu ingen Idé om, hvad det ærede Medlem Ord til andet har sagt om David, men hvis han kun har kunnet sige nedsættende Ting om ham, mener jeg ganske vist, at det ærede Medlem har overordentlig smaa Betingelser for at tale om den Mand. Jeg anser det ærede Medlem for at være saa meget af en Psykolog og for at være i Stand til at bedømme aandelige Værdier paa en saadan Maade, at han kan se, at hos denne David, som han kun kunde fortælle nedsættende Ting om, var der mange store Træk at fremdrage. Men hvad det ærede Medlem fremdrog, afkræfter ikke, hvad jeg fremhævede som den Virkelighed, jeg synes, man skal bøje sig for, nemlig at der gives i vore Dage Religionslærerne stor Frihed med Hensyn til, hvordan de ville udnytte og bruge deres Timer. Der er ikke Tale om nu at forlange, at Lærerne i deres Undervisning ere bundne til en Lærebog, endsig da, at Børnene længere skulle lære Lektier efter en saadan i Religionstimerne. Vi ere i den Henseende netop komne ind paa en Udvikling, der efter min Mening gaar i den rigtige Retning. At det ærede Medlem — jeg ved ikke nøje hvordan — har udtalt sig om David saaledes, at han ikke længere kunde være Religionslærer, lyder meget mærkeligt, men det maa sikkert have været noget slem, han har sagt, thi jeg tror, at det ærede Medlem ellers havde vid Frihed til at anvende Religionstimerne paa forsvarlig Vis. Jeg kan derfor fremdeles ikke gaa med til — og der kan jeg slutte mig til det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) —, at dette store Spørgsmaal bør inddrages under Forhandlingen ved denne Lejlighed, og at der skal tages Bestemmelse om det ved dette Lovforslags Behandling. Skal Spørgsmaalet om Religionsundervisningens Stilling i det hele op til Behandling, fortjener det en ganske anderledes Overvejelse og Drøftelse, end det kan blive gjort til Genstand for, hvis det skal afgøres ved Afstemningen over dette Æn-

dringsforslag. Det nytter vel ikke noget, at jeg anmoder det ærede Medlem om at tage Ændringsforslag Nr. 18 tilbage, men jeg vil alligevel gøre det.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Vejle (Nørgaard) udtalte før, at for de nuværende Tilsynsmænd er Tilsynet med Skolen en Bibeskæftigelse. Det er rigtigt, men saaledes bør det ikke være. Tilsynet bør øves af en Mand, som er fuldt optagen af denne sin Gerning og sit store Ansvar. Skolen skal ikke betragtes som en Biting, som noget, der tilfældigt er lagt ind under en større Ting. Nej, Skolen er stor nok til, at den kan have sit eget Tilsyn, som helt optages af denne Gerning.

Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han siger, at jeg har talt haanende om Landsbylærerne. Paa ingen Maade! Landsbylærernes Interesser staa sikkert mig lige saa nær som det ærede Medlem. Socialdemokratiet har mange Gange været Fortalere for Landsbylærernes Interesser, særlig da vi behandlede Lønningslovene her i Tinget. Det ærede Medlem siger, at det særlig er de skolesøgende Børns Forældre, som bør have Ret til at tale med. Jeg vil da stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvorfor tiltræder det ærede Medlem ikke vort Ændringsforslag, som gaar ud paa at give alle skolesøgende Børns Forældre eller Værger Valgret til Skolekommissionen? Naar det virkelig er det ærede Medlems Mening, at det er dem, der bør have Magten og Indflydelsen, hvorfor kan han da ikke tiltræde et saa naturligt Forslag?

Vi høre nu, at skønt Biskopperne have Ret til at samles med Lærerne og Børnene, have hverken Lærerne eller Børnene nogen Pligt til at møde. (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:* Efter Lovforslaget). Ja, efter Lovforslaget. Men saa synes jeg, at man bør lade den Bestemmelse gaa ud. Det vilde dog være mærkeligt, om Biskoppen ansatte Møde i en Skole, men Læreren den Dag, Biskoppen kom, f. Eks. tog paa Skovtur med Børnene, saa Biskoppen kunde sidde og prædike Moral for de tomme Borde og Bænke. Jeg synes, at naar man ikke lægger mere Vægt paa Bestemmelsen, ere Biskopperne bedst tjente med, at den bortfalder.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg skal indrømme, at det ærede